

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 12. Legati in Occitania.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XII. *Montispeffulanensibus autem in quascun-*
A.C. 1204. *que alias provincias mittere liceat. Tum*

Papa eis privilegia tribuit, quibus alia Hospitia gaudebant, præsertim immunitatem a Decimis, in solo, quod suis manibus vel solum suis expensis, excolerent. Hæc Bulla Romæ die decima octava Junii anno millesimo ducentesimo quarto data est. Hospitium Romanum autem sicut Montispeffulanense de Spiritu Sancto nomen traxit, & Guidone, posterioris Hospitii Fundatore, fatis functo, Papa anno millesimo ducentesimo octavo Hospitium Romanum totius Ordinis Caput esse iussit.

§. XII.

Legati in Occitania.

Boll.
5. Mart. to. 6.
p. 411.

Albigenses & Waldenses doctrinæ suæ veneno adhuc dum Provinciam Narbonensem inficiebant, Regionis illius Optimatibus, imprimis Raimundo IV. Comite Tolosano & Raimundo Rogerio V. Comite Fuxensi * sibi faventibus; quos ut oppugnaret Innocentius Papa, auctoritatem & potestatem Legatorum Sacræ Sedis Petro Castri novi & Rudolpho monachis Fontisfrigidi Ordinis Cisterciensis in Dicecesi Narbonensi contulit.

* Foix

Petrus

Petrus, antequam Monachum in-
 duisset, Archidiaconus Magalonicus fue-
 rat, ejusque opera jam illo tempore Pa-
 pa in gerendis magni momenti negotiis
 usus fuisse legitur. Rudolphus Magistri
 nomine decorabatur, unde ob scientiam
 eximius fuisse creditur. Ergo duo Le-
 gati Tolosam, quæ urbs Hæresis sedes
 & quasi propugnaculum erat, petunt,
 civesque ad ejiciendos Hæreticos per-
 movere satagunt. Postquam argumen-
 tis se nihil agere cognoverunt, tandem
 eorum animos injecto timore concusse-
 runt, comminantes, nisi parerent, ipsos
 indignantium Principum iram expertu-
 ros, & amissis bonis temporalibus perti-
 naciæ poenas duros. Quare Tolosa-
 tes Hæresim jurejurando abjecerunt,
 promiseruntque, se Hæreticos ex urbe
 sua pulsuros esse. Acta, in quibus ju-
 rarunt, se Fidem Catholicam salvis suis
 consuetudinibus & libertate servaturos,
 mense Martio anno millesimo ducentesi-
 mo tertio ante Pascha, nempe anno mil-
 lesimo ducentesimo quarto data sunt.
 Sed non diu juramento steterunt, rur-
 susque Hæretici Tolosæ ad nocturnos
 conventus confluxerunt.

Sæcul. XIII.
 A. C. 1204.

Petr. hist.
Alb. c. 1.

Catel. Comt.
Toulouse II.
c. 6. p. 236.

ap. Boll. n. 4.

Porro hujus Legationis socium ter-
 tium addidit Pontifex Arnaldum Abba-
 tem Cisterciensem, atque Epistola die
 vigesima nona Maji eodem anno mille-
 simo

Secul. XIII. Anno ducentesimo quarto ad Arnaldum
A. C. 1204. duosque Monachos data, eis plenam
 potestatem in provincias Aqueensem, Arelatensem & Narbonensem, atque in
 Dioceses propinquas, Hæresi laborantes, tribuit. Sub idem tempus, data Epistola, Regem Philippum Augustum monuit; Legatis suis auxilium præstaret, adversus Hæreticos refractarios & contumaces armis uteretur, bona Principum, civiumque, Hæreticos tuentium, aut ex urbibus suis non expellentium, ad ærarium publicum traheret. Præterea, Innocentius Legatos suos cognoscere iussit de veritate querelarum, quæ ad Sacram Sedem contra Archiepiscopum Narbonensem delatæ fuerant.

v. Rain. 1204
n. 57. 58.

Innoc. VII.
ep. 70.

Catel. hist. 5.
p. 701.

Ep. ap. Boll.
n. 6.

Erat is Berengarius antea Abbas & tum Episcopus Ilerdanus. In mandatis quoque dederat; Diocesim & Ecclesiam Vivariensem lustrarent; atque omnia deinde quæ in iudicio contra Episcopum egerant, quin & ipsam ejus Depositionem approbavit. Quare Capitulo Cathedrali potestatem fecit, alium Episcopum eligendi. Guilielmus Rocheselius Episcopus Bliterrensis Comitem Tolosanum cum Legatis S. Sedis adire, & monere recusavit, ut Hæreticos ejiceret. Cum deinde idem Episcopus etiam rogatus fuisset, Consules Bliterrensis civitatis exhortari; Hæresim rejicerent;

&

& veram Ecclesiam defenderent, non modo obsequium detrectaverat, sed etiam ne ab aliis id fieret prohibuerat.

Cum postea Legatis ei, presentibus Clericis ipsius, precipientibus; Consules excommunicaret, nisi Hæresi intra præstitutam diem renunciarent, id promissit quidem, sed fidem sefellit. Ergo eum Legati Petrus & Rudolphus ab officii sacerdotalibus suspendunt, usque dum conspectum Summi Pontificis subiret, & Clericis Bliterrensis Ecclesiæ districte prohibent, ne Episcopo suo in requacunque obediant. Tum Papa, mandatis ad Episcopum Agathensem & Abbatem S. Pontii missis, eos contra Episcopum Bliterrensem agere, & quæcunque Legati decrevissent, exequi iussit.

Episcopus Tolosanus erat Raimundus Rabastenus, antea Archidiaconus Agennensis, Fulerani, circa annum millesimum ducentessimum primum vitam functi, successor; sed aditum sibi ad hanc Cathedram simonia paraverat, & tribus quibus sedit annis pauperrimus vixit; quippe, bellum & actiones in iudicio contra aliquem Vasallorum suorum gerere coactus, arces suas & prædia creditoribus pignori dederat. Cum igitur Papa tres Legatos suos Abbatem Cisterciensem duosque Monachos Petrum & Rudolphum in res Ecclesiæ Tolosanae & cau-

Sæcul. XIII.
A. C. 1204.

Chro. Guil.
de Pod.
Laur. c. 6.
Catal. hist.
p. 891.

Ecclesia To-
losana.

C. per inqui-
sit. 26. ext.
de Ele.

Hist. Eccles. Tom. XLX.

D cau-

Sæcul. XIII. causam Episcopi inquirere iussisset, Ele-
 A. C. 1204. ctio Raimundi nulla denunciata est, &
 Mascaro, ejusdem Ecclesiæ Cancellarius, simoniacæ labis particeps, Præpositura Tolosana, ad quam Dignitatem nuper per electionem euectus fuerat, privatus.

Itaque, Raimundo Rabasteno deposito, Episcopus Tolosanus eligitur, Fulco Abbas *du Toronet* Ordinis Cisterciensis in Diœcesi Fori * Julii. Is, opulento quodam mercatore, qui ex urbe Genuensi illuc migraverat, parente, Massiliæ primum cœlum hausit, juvenisque Poetica arte delectatus elegantes de amore & amantibus versus concinnavit, inter Poetas Provinciales vix alteri secundus, & nomine *Fulconis Massiliensis* celebris. Sed postea conversus & Monachum Grandisilvensem professus, inde evocatur & in alio Monasterio Abbas esse jubetur. Legato S. Sedis Petro Castelli- novi tunc ex morbo decumbenti allatum est nuncium, Fulconem Episcopum Tolosanum fuisse electum. Tunc vero optima quæque auguratus levatis ad cœlum manibus Deo gratias egit, quod talem Pastorem huic Ecclesiæ dedisset. Fulco Cathedræ suæ possessionem adiit in Festo S. Agathæ, die quinta Februarii anno millesimo ducentesimo quinto ante Pascha, nempe anno mille-

* Frejus

Catel. p. 892.

*Petrarcha
 trion. jo
 d'am. c. 4.*

millesimo ducentesimo sexto, Dominica Sæcul. XIII.
 Sexagesimæ, dixitque ad populum suum A.C. 1204.
 super Evangelium de semine illa die le-
 gi solitum, quod de Ministerio Episco-
 pali intelligendum exposuit. Episcopa-
 lem unus auspicatus, de fructibus Eccle-
 siæ nihil præter nonaginta sex solidos
 Tolosanios invenit, & quatuor mulos,
 quos ante habebat, ex aqua putei do-
 mestici refici jussit, ne si extra ædes ad
 fluvium, bibendi causa, ad flumen pu-
 blice agerentur, creditores, qui ipsum
 eorum Consulibus Tolosanis perseque-
 bantur, eos diriperent. Ceterum Se-
 dem Tolosanam annis viginti quinque
 tenuit.

§. XIII.

*Expugnatio Constantinopolis proba-
tur Pontifici.*

Haud diu postquam Balduinus Impera- ap. Innoc.
 tor Papam de capta Constantino- 7. ep. 201.
 poli per literas certiore fecisset, Rain. 1205.
 fœdera quoque inter Francos & Venetos n. 1.
 ante urbem expugnatam inita, conscri-
 pta misit, petens, ut ea Apostolica au-
 ctoritate confirmaret; sibi enim Vene- Sup. n. 1.
 torum auxilia esse necessaria, tum ut Re-
 gnum stabiliret, tum ut suppetias Terræ ibid. ep. 200.
 sanctæ ferret. Henricus Dandolus quo-
 que Dux Venetorum petiit, ut Pontifex

D 2 memo